

Translation of a taped testimony by Athet Pian Shintaw Paulu “Back from the dead” into Czech.

Vydáno v češtině v elektronické formě (PDF) v roce 2007.

Není chráněno autorským právem.

Překlad: Lubomír Zimmer

www.knihy.own.cz

Nevšední svědectví
Buddhistického mnicha
z Myanmaru, (Burma)
který přišel zpět k životu
jako změněný člověk!

Předmluva

Následující příběh je jednoduchý překlad z magnetofonového záznamu svědectví člověka jehož život byl nevšedně změněn. Není to rozhovor nebo životopis, ale jednoduše slova člověka samotného. Různí lidé reagují různě, když slyší tento příběh. Někteří jsou inspirováni, někteří jsou nedůvěřiví, někteří se vysmívají a dělají si legraci, zatímco jiní se vztekají, a jsou přesvědčeni, že tato slova jsou blouzněním blázna, nebo propracovaný podvod. Někteří křesťané se stavějí proti jen z toho důvodu, že takhle radikální a zázračná událost neodpovídá jejich mdlé představě Všemohoucího Boha.

A. P. S. Paulu beze strachu a směle prohlašoval svůj příběh za velkou osobní cenu, včetně uvěznění. Byl opovrhovaný svými příbuznými, přáteli a kolegy, a to pod výhrůžkou smrti za jeho neochotu udělat kompromis s jeho poselstvím.

Ať už mu věříme nebo ne, jeho příběh stojí za to si vyslechnout a zvážít. Na cynickém Západě se mnozí lidé dožadují pevného důkazu těchto věcí, důkazu, který by obstál u soudu. Takový důkaz nemáme, ale cítíme, že stojí za to zopakovat tento příběh jeho vlastními slovy tak, aby čtenář posoudil sám.

Moje léta začátků

Dobrý den. Jmenuji se Athet Pyan Shinthaw Paulu. Pocházím z Myanmaru. Rád bych vám svědčil o tom, co se mi přihodilo, ale nejdřív bych vás rád informoval o prostředí, ve kterém jsem vyrůstal.

Narodil jsem se roku 1958 v městě Bogala, v oblasti Irrawady Delta jižního Myanmaru (dříve Burma). Moji rodiče, oddaní Buddhisté, jako většina lidí v Myanmaru, mě pojmenovali Thitpin (což znamená „strom“). V místě kde jsem vyrůstal, byl náš život velmi prostý. Ve 13 letech jsem zanechal školu a začal jsem pracovat na rybářské lodi. Chytali jsme ryby a občas krevety v početných řekách a potocích v oblasti Irrawaddy. Ve věku 16 let jsem se stal vedoucím této lodi. Toho času jsem žil na horní části ostrova Mainmahlagyon (v překladu: „Ostrov krásných žen“), severně od Bogale, kde jsem se narodil. Tohle místo je asi 160 kilometrů jižně od Yangonu (Rangoonu), našeho hlavního města.

Jednoho dne, když mi bylo 17 let, jsme chytli do našich sítí větší množství ryb. Tohle velké množství ryb k nám přilákalo velkého krokodýla. Následoval naši loď a snažil se na nás útočit. Byli jsme přestrašeni, a tak jsme zoufale veslovali břehu, jak nejrychleji to jen šlo. Krokodýl nás však dohnal a ocasem rozbil naši loď. I když při této nehodě nikdo nezahynul, tento útok velmi ovlivnil můj život. Už jsem nechtěl rybařit. Naše malá loďka se potopila kvůli útoku krokodýla. Toho večera jsme museli plout domů do vesnice na jiné rybářské lodi.

Zanedlouho po té zaměstnavatelé přeložili mého otce do města Yangon (dříve Rangoon). Ve věku 18 let jsem byl poslán do Buddhistického kláštera, abych se stal začínajícím mnichem. Většina rodičů v Myanmaru se snaží alespoň jednou poslat svého syna do Buddhistického kláštera, protože se domnívají, že když jejich syn slouží na tomto místě je to pro ně velká pocta. Takový je zvyk po stovky let.

Horlivý Učedník Buddha

Když mi bylo 19 let a tři měsíce (1977), stal jsem se normálním mnichem. Starší mnich v našem klášteře mi dal nové Buddhistické jméno, což je v naší zemi zvykem. Jmenoval jsem se teď U Nata Pannina Ashinthuriya.

Když se staneme mnichy, potom už více nepoužíváme to jméno, které nám dají rodiče při našem narození. Jméno kláštera kde jsem žil je Mandalay Kyaikasan Kyaing. Jméno staršího mnicha bylo U Zadila Kyar Ni Kan Sayadaw (U Zadila je jeho titul). Byl to toho času nejznámější Buddhistický mnich v celém Myanmaru. Každý věděl kdo to je. Byl lidmi uctíván a respektován jako velký učitel. Říkám „byl“ protože v roce 1983 náhle zemřel při autonehodě. Jeho smrt každým otrásla. V té době jsem byl mnichem již šest let.

Velmi jsem se snažil následovat všechna nařízení Buddhismu. V jednom období jsem se přestěhoval na hřbitov, kde jsem žil a neustále meditoval. Někteří mniši, kteří opravdu chtějí poznat učení Buddha, takové věci dělají. Jiní se přestěhují do lesů, kde žijí život sebezapření a chudoby. Snažil jsem se zapřít svoje sobecké myšlenky a touhy, utéct od nemoci a utrpení a osvobodit se z kruhu tohoto světa. Na hřbitově jsem se duchů nebál. Snažil jsem se dosáhnout takového vnitřního pokoje a sebeovládání, že když komár přistál na mé ruce, nechal jsem ho bodnout, na místo toho abych ho setřásl!

Po léta jsem se velmi snažil, abych byl tím nejlepším mnichem, jak je možné být a abych nezranil žádnou živou bytost. Studoval jsem svaté Buddhistické učení stejně jako všichni moji praotcové přede mnou. Pokračoval jsem jako mnich až do té doby, kdy jsem velmi těžce onemocněl. Toho času jsem byl v Mandaly a musely mě převést do nemocnice na léčení. Doktoři mi udělali různá vyšetření a řekli mi, že mám žlutou zimnici a malárii. Po měsíci stráveném v nemocnici se můj stav zhoršil. Doktoři mi řekli, že není žádná naděje, abych se uzdravil a propustily mě, abych se připravil na to, že zemřu.

To byl stručný popis mé minulosti. Teď bych s vámi rád sdílel některé podivuhodné věci, které se mi po té přihodily...

Vidění, které změnilo můj život na věky

Po propuštění z nemocnice jsem se vrátil do kláštera, kde se o mě starali kněží. Stále jsem slábl a upadal do bezvědomí. Později jsem zjistil, že jsem vlastně na tři dny zemřel. Moje tělo se rozkládalo a páchlo smrtí, a moje srdce přestalo tlouci. Moje tělo bylo připraveno ke zpopelnění a procházelo tradičním Buddhistickým očišťovací obřadem. Moje mysl a duch však byly plně při vědomí. Pamatuji si, že jsem se nacházel ve velmi, velmi silné bouři. Děsivý vítr srovnal se zemí celou krajinu, takže nezůstal stát ani jeden strom neb cokoliv jiného. Po této rovné pláni jsem nějakou dobu šel velmi rychle. Nikde nebyli žádní lidé, byl jsem tam úplně sám. Po nějaké době jsem přešel přes řeku. Na druhé straně řeky jsem uviděl hrozný, hrozný jezero ohně. V Buddhismu nemáme ani představu o takovém místě. Nejdřív jsem byl zmaten a nevěděl jsem, že je to peklo, dokud jsem nespátřil Yamu, krále pekla (Yama je jméno připsané králi pekla v četných kulturách Asie). Jeho tvář byla jako tvář lva, tělo bylo také lví, ale jeho nohy byly jako naga (hadí duch). Na hlavě měl několik rohů. Jeho tvář vypadala velmi krutě a já jsem byl extrémně vystrašen. Třesouc se, zeptal jsem se na jeho jméno. On odpověděl: „Já jsem král pekla, Ničitel.“

Hrozná jezera ohně

Tento král pekla mi řekl, abych pohleděl do jezera ohně. Podíval jsem se a uviděl tam šafránově žluté šaty, které nosí Buddhističtí kněží v Myanmaru. Podíval jsem se blíž a uviděl jsem oholenou hlavu muže. Když jsem spatřil jeho tvář, uviděl jsem, že je to U Zadila Kyar Ni Kan Sayadaw (ten známý mnich, který zahynul při autonehodě roku 1983). Zeptal jsem se krále pekla, proč tento dříve můj vedoucí byl uvězněn v tomto jezeře trápení. Řekl jsem: „Proč je v tomto jezeře ohně? Byl to velmi dobrý učitel. Dokonce měl vyučující kazetu nazvanou „Jsi člověk nebo pes?“, což pomohlo tisícům lidí pochopit jejich hodnotu, která je větší než hodnota zvířat.“ Král pekla odpověděl, „Ano byl to dobrý učitel, ale nevěřil v Ježíše Krista. To je důvod proč je v pekle.“

Bylo mi řečeno, abych se podíval na jinou osobu, která byla v tomto ohni. Viděl jsem muže s velmi dlouhými vlasy ovinuté po jeho levé straně hlavy. Také měl na sobě roucho. Zeptal jsem se: „Kdo je tento člověk?“ Král pekla mi odpověděl: „Tohle je ten, kterého zbožňuješ (uctíváš), Guatama (Buddha)“. Byl jsem velmi rozrušen, když jsem uviděl Guatamu v pekle. Protestoval jsem: „Guatama měl dobrý morální charakter, proč on trpí v tomto jezeře ohně?“ Král mi odpověděl: „Nezáleží na tom, jak dobrý byl. Je na tomto místě, protože nevěřil ve Věčného Boha.“

Potom jsem uviděl dalšího muže, který vypadal, že měl vojenskou uniformu. Na hrudi měl velké zranění. Zeptal jsem se, „Kdo je tento muž?“ Král pekla řekl: „Tohle je Aung San, revoluční vedoucí Myanmaru. Je zde proto, že pronásledoval a zabíjel křesťany, ale hlavně proto, že nevěřil v Ježíše Krista.“ V Myanmaru mají lidé pořekadlo: „Vojáci nikdy neumírají, žijí navždy.“ Legie pekla však mají pořekadlo: „Vojáci nikdy neumírají, ale jdou navždy do pekla.“

Podíval jsem se a uviděl dalšího muže. Tento muž byl velmi vysoký a byl oblečen ve vojenském brnění. Měl u sebe také meč a štít. Na svém čele měl zranění. Tento muž byl vyšší, než kdokoliv, koho jsem doposud viděl. Jeho výška se rovnala šestinásobku natažené lidské paže od lokte po konečky prstů plus jedné délce roztažené lidské dlaně. Král pekla řekl: „Tento muž je Goliáš. Je v pekle, protože se rouhal Věčnému Bohu a Jeho služebníku Davidovi.“ Byl jsem zmaten, protože jsem nevěděl, kdo byl Goliáš ani David. Král pekla řekl: „O Goliášovi se píše v křesťanské Bibli. Teď ho ještě neznáš, ale když se staneš křesťanem (křesťan= „Kristovec“) poznáš, kdo to je.“ Potom jsem byl přiveden na místo, kde jsem mohl vidět bohaté i chudé lidi jak se chystají sníst svůj večerní pokrm. Zeptal jsem se, „Kdo připravil pokrm pro tyto lidi?“ Král pekla odpověděl: „Chudí si musí připravit jídlo sami, ale pro bohaté vaří ostatní.“ Jakmile začali jíst, začal stoupat vzhůru hustý kouř. Bohatí lidé začali jíst, jak nejrychleji to šlo, aby ulevili svému svědomí. Zápasili s dechem kvůli tomu kouři. Museli jíst rychle, protože se báli, že přijdou o své peníze. Jejich peníze jsou jejich bohem. Viděl jsem také bytost, jejíž práce je rozdmýchávat ohně pod tím jezerem, aby ho udržoval vroucí. Tato bytost se mě zeptala: „Také jdeš do jezera ohně?“ Odpověděl jsem: „Ne, já jsem zde, abych to tu pozoroval!“ Vzhled této bytosti byl hrůzostrašný. Na hlavě měl deset rohů a v ruce oštěp se sedmi ostřími vyčnívající na konci. Tato bytost mi řekla: „Máš pravdu, přišel jsi sem, abys to zde pozoroval. Tvoje jméno tu nemohu najít.“ Řekl: „Teď se musíš vrátit, odkud jsi přišel.“ Ukázal mi na zpustošenou planinu, po které jsem šel, než jsem přišel k jezeru.

Cesta Rozhodnutí

Šel jsem velmi dlouhou dobu, až začal krvácet. Bylo mi horko a měl jsem velké bolesti. Nakonec, zhruba po třech hodinách, jsem došel k široké cestě. Nějakou dobu jsem po ní šel, až jsem přišel na rozcestí. Jedna cesta šla doleva a byla široká. Druhá menší cesta šla doprava. Na rozcestí byl ukazatel, kde bylo napsáno, že cesta vlevo je pro ty, kdo nevěří v Pána Ježíše Krista. Ta menší cesta byla pro věřící v Ježíše. Zajímalo mne, kam vede ta širší cesta, tak jsem se po ní vydal směrem dolů. Dva lidé šli asi 250 metrů přede mnou. Chtěl jsem je dohnat, abych s nimi mohl jít, ale i když jsem se snažil sebevíc, nemohl jsem je dohnat. Tak jsem se otočil a vrátil se na rozcestí. Očima jsem stále tyto dva lidi sledoval. Když dosáhli konce cesty, byli najednou pobodáni. Křičeli velkou bolestí. Také jsem vykřikl, když jsem uviděl, co se jim stalo! Uvědomil jsem si, že ta širší cesta končila ve velkém nebezpečí pro ty, kteří po ní šli směrem dolů.

Pohled do nebe

Vydal jsem se po cestě věřících. Asi po hodině cesty se její povrch změnil v čisté zlato. Bylo tak čisté, že když jsem na něj pohleděl, mohl jsem vidět dokonale svůj vlastní odraz. Potom jsem spatřil, jak přede mnou stojí nějaký muž. Měl na sobě bílé roucho. Také jsem slyšel překrásný zpěv. Bylo to tak krásné a čisté! Bylo to mnohem lepší a významnější, než chvála, kterou máme v církvích zde na zemi. Tento muž v bílém rouchu mě požádal, abych šel s ním. Zeptal jsem se ho: „Jak se jmenuješ?“ Ale on mi neodpověděl. Poté, co jsem se na jeho jméno zeptal po šesté, řekl mi: „Jsem ten, který má klíče od nebe. Nebe je velmi, velmi překrásné místo. Teď tam vstoupit nemůžeš, ale jestli budeš následovat Ježíše Krista, pak můžeš vejít, po tom co tvůj život na zemi skončí.“ Jméno tohoto muže bylo Petr.

Petr mě potom požádal, abych si sedl, a ukázal mi místo směrem k severu. Řekl: „Pohled k severu a dívej se, jak Bůh stvořil člověka.“ Spatřil jsem Věčného Boha z dálky. Bůh promluvil k andělu: „Stvořme člověka!“ Ten anděl ale řekl: „Prosím netvoř člověka. Bude dělat zlo a zarmoutí tě.“ (V jazyku Burmese doslovně „způsobí, že ztratíš tvář.“) Ale Bůh člověka stvořil, dechl na něj a člověk ožil. Nazval ho „Adam“. (Buddhisté nevěří ve stvoření světa nebo člověka, takže tato zkušenost na něj měla významný vliv.)

Vyslán zpět s novým jménem

Potom Petr řekl, „Teď vstaň a vrať se, odkud jsi přišel. Mluv k lidem, kteří uctívají Buddhu a kteří uctívají modly. Řekni jim, že musejí jít do pekla, jestli se nezmění. Ti, kteří stavějí chrámy a modly také budou muset jít do pekla. Ti, kteří dávají peníze mnichům, aby si zasloužili něco pro sebe, půjdou do pekla. Všichni ti, kteří se k mnichům modlí a říkají jim „Pra“ (ctíhodný titul pro mnichy) půjdou do pekla. Ti, kteří prozpěvují a „dávají život“ modlám půjdou do pekla. Všichni ti, kteří nevěří v Ježíše Krista, půjdou do pekla.“

Petr mi řekl, abych se vrátil na zem a svědčil o věcech, které jsem viděl. Také řekl: „Dostaneš teď nové jméno. Od teď se jmenuješ Athet Pyan Shinthaw Paulu („Pavel který přišel zpět k životu.“). Nechtěl jsem se vrátit. Chtěl jsem jít do nebe. Andělé otevřeli knihu. Nejdřív hledali v knize moje jméno z dětství (Thitpin), ale nemohli ho najít. Potom hledali

jméno, které mi bylo dáno, když jsem vstoupil do kláštera, ale v knize také nebylo. Potom Petr řekl: „Tvoje jméno zde není zapsáno, musíš se vrátit a svědčit Buddhistům o Ježíši.“

Zpět jsem šel po té zlaté cestě. Znovu jsem slyšel překrásný zpěv, takový druh zpěvu, který jsem nikdy před tím ani po té už neslyšel. Petr šel se mnou až do chvíle, kdy jsem se vrátil na zem. Ukázal mi žebřík, který vedl z nebe dolů k oblakům. Žebřík nedosahoval až k zemi, ale končil ve vzduchu. Na žebříku jsem viděl spoustu andělů, někteří šli do nebe a jiní dolů na zem. Byli velmi zaneprázdněni. Zeptal jsem se Petra: „Kdo jsou tito?“ Petr odpověděl: „To jsou poslové Boží. Nesou do nebe zprávy o jménech těch, kteří věří v Ježíše Krista a o jménech těch, kteří v Něho nevěří.“ Pak mi řekl, že je čas jít zpět.

Je to Duch!

Další věc, které jsem si byl vědom, byl hlas nářku. Slyšel jsem svoji matku, jak volá: „Můj synu, proč jsi nás teď opustil?“ slyšel jsem také pláč mnoha jiných lidí. Uvědomil jsem si, že ležím v truhle. Začal jsem se hýbat. Matka s otcem začali křičet: „On žije! On žije!“ Lidé, kteří stáli dál, mým rodičům nevěřily. Potom jsem dal ruce na postranice truhly a zpřímá jsem se posadil. Mnohé lidi popadla hrůza. Hlasitě volali: „Je to duch!“ a utekli tak rychle, jak jim nohy stačily.

Ti, kteří zůstali, byli beze slov a třásli se. Všiml jsem si, že sedím v páchnoucí tělní tekutině, která by naplnila asi tak tři a půl hrnku. Tohle byla tekutina, která vyšla z mého žaludku a vnitřností v době, kdy mé tělo leželo v rakvi. Podle toho lidé poznali, že jsem byl opravdu mrtvý. Uvnitř rakve byl plastový potah připevněný ke dřevu. Tento potah tam je, aby udržel tekutinu, protože mnoho mrtvých těl uvolňuje tekutiny stejně jako moje tělo. Zjistil jsem, že chybělo jen málo a byl bych zpopelněn v plamenech. V Myanmaru jsou mrtví položeni do rakve, víko je potom zatlučeno, a celá rakev je spálena. Předtím bylo mému otci a matce dovoleno naposled spatřit moje tělo. Za několik okamžiků by byla moje rakev zatlučena a byla by zpopelněna!

Okamžitě jsem začal mluvit o věcech, které jsem viděl a slyšel. Lidé užasli! Řekl jsem jim o muži, kterého jsem viděl v jezeře ohně, a řekl jsem jim, že jenom křesťané znají pravdu, že naši praotcové, i my jsme byli podváděni po tisíce let! Řekl jsem jim, že vše, v co věříme, je lež. Lidé byli překvapeni, protože věděli, jaký druh mnicha jsem byl a jak horlivým jsem byl pro učení Buddha.

Když někdo v Myanmaru umře, pak je jeho jméno a věk napsán po straně rakve. Když zemře mnich, pak je napsáno jméno tohoto mnicha, věk a kolik let sloužil jako mnich. Už jsem byl zapsán jako mrtvý, ale jak můžete vidět, teď jsem živ!

Doslov

Od té doby co „Pavel který přišel zpět k životu“ zažil tento příběh, zůstal věrným svědkem Pána Ježíše Krista. Pastoři z Burmese nám řekli, že vedl stovky jiných mnichů k víře v Krista. Jeho svědectví je očividně velmi nekompromisní, takže jeho svědectví urazilo mnoho lidí, kteří nemohou přijmout to, že je pouze jedna cesta do nebe, Pán Ježíš Kristus.

V přání dostat své poselství k co nejvíce lidem, začal tento moderní Lazar distribuovat audio a video kazety s jeho příběhem. Policie a autority zastupující buddhismus v Myanmaru udělali vše, co je v jejich silách, aby tyto kazety shromáždili a zničili. Svědectví, které jste

právě četli, bylo přeloženo z jedné z těchto kazet. Je nám řečeno, že vlastnit tyto kazety je právě teď pro občany Myanmaru nebezpečné.

Ani ve vězení se jim ho nepodařilo umlčet. Po propuštění z vězení pokračoval ve svědectví o věcech, které viděl a slyšel. Není jisté, kde se právě teď nachází. Někdo z Burmesu nás informoval, že je znovu ve vězení a možná je zabit, zatímco další nám sdělují, že je propuštěn a pokračuje ve své službě.

Říjen 2002

Konec

Jak dosáhnout vnitřního pokoje?

Pán to učinil velmi jednoduché! V Bibli zanechal návod. Římanům 10:8 *"Blízko tebe je slovo; ve tvých ústech a ve tvém srdci."* (To jest to slovo víry, které kážeme): 9 *Vyznáš-li svými ústy Pána Ježíše a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen.* 10 *Srdcem se totiž věří ke spravedlnosti a ústy se vyznává ke spasení.* 11 *Vždyť Písmo říká: "Nikdo, kdo v něj věří, nebude zahanben."* 12 *... neboť tentýž Pán všech je bohatý ke všem, kdo ho vzývají.* 13 *Neboť "každý, kdo by vzýval jméno Pána, bude spasen."*

Ježíš znamená „Spasitel“, a Kristus „Pomazaný“. Slovo vzývat znamená „Volat“.

Je psáno, že Ježíš mohl poprosit Otce a ten by mu dal 12 legií andělů, aby byl ochráněn před ukřižováním.(Mat. 26:53) Ale On tam musel jít jako zástupná oběť, aby spravedlivě přijal pokutu za naše hříchy. Bůh Ho třetí den vzkřísil z mrtvých! On viděl daleko do budoucnosti. Když musel jít cestou kříže, myslel v tu chvíli na TEBE! *Efezským 1:4. „...vyvolil nás v něm (v Kristu) před ustanovením světa...“* Ještě než svět existoval, Ježíš tě miloval.

Matouš 27:17. „Když se tedy lidé sešli, Pilát jim řekl: "Koho chcete, abych vám propustil? Barabáše nebo Ježíše zvaného Kristus?" Není žádná cesta mezi, je buď světlo, nebo tma, kdo chceš, aby kraloval ve tvém životě? Zločinec nebo Ježíš? Když budeš volat: „Už mám dost kralování toho zločince v mém životě, toho knížete temnoty. Chci, aby v mém životě kraloval Pán Ježíš!“, pak se tak stane.

Stojíš před stejným rozhodnutím jako tehdy ti lidé. Je třeba se rozhodnout: „chci, aby Ježíš Kraloval v mém životě. Ježíši Kraluj v mém srdci!“ Pokání znamená odvrátit se od hříchu a obrátit se směrem k spravedlnosti, k Bohu, ke Kristu.

Bible nám zjevuje, že On, „není daleko od jednoho každého z nás. Nebo jím živi jsme, a hýbeme se, i trváme...(Skut. 17,27)“.

Bible dále zjevuje, že nás nemohou zachránit dobré skutky, je to jako bychom se chtěly z bažiny vytáhnout za naše vlastní vlasy. *Efezským 2:8.* „**Neboť jste spaseni milostí SKRZE VÍRU, a to není z vás – je to Boží dar, NE NA ZÁKLADĚ SKUTKŮ, ABY SE NIKDO NEMOHL CHLUBIT.**“

Věřit mohou i lidé, kteří jsou tělesně postižení a nemají tu možnost dělat dobré skutky. Jednou jsem viděl člověka bez rukou a bez nohou. Kdyby spasení bylo na základě skutků, měl by tento člověk smůlu.

Prosím tě, drahý čtenáři, najdi si místo, kde budeš chvíli o samotě, nezáleží na tom, kde. Bůh je totiž VŠUDEPŘÍTOMNÝ, i když s celou svojí slávou přebývá v nebi. Začni nahlas vyslovovat tuto modlitbu (Pokud jsi hluchoněmý stačí když to řekneš ústy svého srdce)

„Nejmocnější Bože Otče. Stvořiteli Nebe i země, Zachránce, Pomazaný, přicházím k tobě, jako hříšník. Kraluj v mém srdci! Ve svém srdci věřím tomu, co říkám ústy, že Bůh vzkřísil Ježíše Krista třetího dne z mrtvých. Odpusť mi a očisti mne svojí drahocennou krví od každého mého hříchu, právě teď. Vírou teď přijímám ten dar věčného života. Volám k Tobě, Pane Ježíši! Vejdi do mého srdce, děkuji ti, že tak konáš právě teď, v mocném Ježíšově jménu. Amen.“

Blahopřeji, pokud jsi tuto prosbu myslel opravdově, upřímně, jsi spasen!

Teď jsi vstoupil do duchovního boje a jsi na cestě do opravdového ráje. Každé ráno čti několik veršů z Bible, hlavně z Nového zákona. Nesnaž se vše hned pochopit; abys jedl, není potřeba vědět vše o jídle.

Kristus je teď v tobě. *„Neznáte snad sami sebe, že je ve vás Ježíš Kristus? (2Korint. 13,5)“*.

Mluv k Bohu jako malé dítě, se vším se mu svěřuj. Mluv k Němu vlastními slovy. Když se někdo topí, bude volat o pomoc, nebude citovat naučené modlitby. Uvidíte úžasnou změnu, učte se vnitřně chválit Boha, a výměnou obdržíte úžasné naplnění Jeho pokojem a radostí.

L. Zimmer.